Leeuwarden, 20 januari 2024

Beste leden van de raad van Schiermonnikoog,

Ik heb u rond 10 oktober deelgenoot gemaakt van mijn reactie op de e-mail van uw juridisch adviseur mevrouw ---------. De brief begon met een tweetal citaten van de voorzitter van het Adviescollege Openbaarheid en Informatiehuishouding (ACOI) aangetroffen op de website ibetsuur.nl
'Willen we dat de Woo werkt, dan moet de mentaliteit binnen het openbaar bestuur veranderen', en
'En dat begint bij de politieke en ambtelijke top: zij geven immers de rest van de organisatie hun instructies.'
Uit het feit dat u deze brief ontvangt moge duidelijk zijn dat er nog steeds het een en ander hapert bij de ambtelijke top van Schiermonnikoog.

Zoals u weet informeert mevrouw --------- mij op 9 oktober dat het dit college niet lukt om op 10 oktober te besluiten over het informatieverzoek. Door *gebrek aan menskracht zijn de documenten nog niet beoordeeld. Dit gebeurt komende maand.*
'De komende maand' blijkt letterlijk te moeten worden genomen en is daarmee de maand november. Daarmee snoept dit college er op voorhand 7 weken bij.
Ik neem begin december contact op en krijg mevrouw --------- op 8 december aan de telefoon. Zij is verbaasd dat ik nog steeds niets heb gehoord. Het werk -de beoordeling van de uitzonderingsgronden- is uitbesteed en zou al gedaan moeten zijn. Zij weet niet waarom het college nog geen besluit heeft genomen. Ze zal -ondanks dat zij niet meer op de zaak zit- telefonisch bij mij terugkomen. Ik vraag haar dat per e-mail te doen. Dinsdag 12 december ontvang ik onderstaand bericht.

Geachte heer Timmer,

Vrijdag spraken wij elkaar over uw verzoek om informatie over de veranderde koers van het college van over '80+ woningen' die op de 'tweede woninglijst' van de Huisvestingsverordening 2011 staan vermeld.
De documenten waar u om vraagt, zijn beoordeeld op de uitzonderingsgronden van de Wet open overheid. De volgende stap is dat het college hierover wordt geadviseerd en een besluit neemt.
De laatste collegevergadering dit jaar is volgende week dinsdag. Het lukt ons niet om voor die vergadering een advies klaar te hebben. Dit betekent dat het college in haar eerst volgende vergadering in het nieuwe jaar, op 9 januari, een besluit neemt op uw informatieverzoek.
Ik hoop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

------ ---------
Gemeente Schiermonnikoog

De verschuiving van 19 december naar 4 januari is weer 4 extra weken, maar de datum waarop het besluit wordt genomen door het college is nu in ieder geval vastgelegd.

Op 10 januari 2024 schrijf ik mevrouw --------- per e-mail dat ik de gevraagde informatie per die dag verwacht.

Het is niet mevrouw --------- die antwoordt op mijn e-mail, het is mevrouw -- ----. De afhandeling van mijn WOO-verzoek is aan haar overgedragen. Zij meldt dat zij er vandaag (10 januari 2024) achter is gekomen dat niet alle uitzonderingsgronden zijn beoordeeld. De beoordeling wordt alsnog in werking gezet en volgende week hoor ik over de stand van zaken.

Mevrouw -- ---- schijnt zich op dat moment niet te realiseren dat haar mededeling strijdig is met eerdere berichtgeving. Het college heeft immers een dag eerder al (9 januari 2024) over het advies een besluit genomen. Ik laat haar dat per retour weten.

Een week later (17 januari 2024) krijg ik een e-mail waarin mevrouw -- ---- meevoelt dat het vreemd overkomt dat de documenten die op uitzonderingsgronden zijn beoordeeld niet geheel op uitzonderingsgronden beoordeeld blijken te zijn.
Zij heeft nog nadere informatie. Na de toezegging aan mij -dat het college op 9 januari 2024 een besluit neemt- komt mevrouw --------- er achter dat niet alle documenten beoordeeld zijn.

Kennelijk doet mevrouw --------- vervolgens niets met deze informatie, gezien mevrouw -- ---- van niets weet, blijkens haar e-mail van 10 januari. Ook ik heb deze nieuwe informatie niet mogen ontvangen.

'Willen we dat de Woo werkt, dan moet de mentaliteit binnen het openbaar bestuur veranderen. En dat begint bij de politieke en ambtelijke top: zij geven immers de rest van de organisatie hun instructies.'

U heeft uw voorzitter wel horen spreken in de raadsvergadering over een complexe aanvraag, maar u krijgt niet te horen hoe dit college geld verspilt door de werkzaamheden uit te besteden aan derden die kennelijk niet weten wat zij doen. Werkzaamheden die dunnetjes overgedaan dienen te worden …en die wederom in rekening worden gebracht.

Tot slot een citaat van uw voorzitter, terug te vinden op de website van Advies college Openbaarheid en informatiehuishouding, die de norm heel goed lijkt te weten zolang het derden betreft:

Openbaarheid moet de norm zijn

Het ministerie van VWS krijgt veel Woo-verzoeken binnen rondom de aanpak van COVID-19. Meer dan honderd juristen beoordelen of documenten in z'n geheel, gedeeltelijk of niet openbaar kunnen worden. "Er wordt door het ministerie wel hard gewerkt," stelt Ineke van Gent. "Tegelijkertijd wordt niet geleverd waarom wordt gevraagd, namelijk om tijdige openbaarmaking van informatie. Er wordt te vaak een beroep gedaan op uitzonderingsgronden. Dat is niet de bedoeling van de wet. Openbaarheid moet de norm zijn."

Met vriendelijke groet,

J.H. Timmer
Vierhuizen 8